

SREV - TRADITIONEL

SPECIALREGLEMENT FOR BEDØMMELSE AF SAMLINGER AF TRADITIONEL FILATELI PÅ F.I.P. UDS STILLINGER

Artikel 1: Konkurrenceudstillinger

I henhold til art. 1.4 i F.I.P.'s generelle reglement for bedømmelse af eksponater i konkurrenceklasser på F.I.P. udstillinger (GREV) er dette specialreglement udfærdiget som et tillæg til de regler, der gælder for traditionel filateli. Der henvises også til Retningslinier for bedømmelse af eksponater i traditionel filateli. (GUIDELINES - TRADITIONEL).

Artikel 2: Konkurrenceeksponater

Traditionel filateli omfatter alle områder af filatelien. Dette inkluderer også de områder, som måtte være brugt i andre F.I.P. klasser og som dækker den historie udstilleren fortæller med sin samling. Historien må være opbygget på basis af en logisk plan som leder én gennem samlingen. Den skal indeholde områder om frimærkets historie så som udviklingen fra essays via prøvetryk til det udgivne frimærke med dets tryk faser og alle slags variationer. Den inkluderer al slags passende materiale, selv materiale, der kunne bruges til at opbygge en samling i én af special klasserne. Anvendelsen af frimærket skal normalt dokumenteres hele samlingen igennem, men dette kan også vises i et special afsnit. Er dette tilfældet skal det gøres i god balance med resten af samlingen. Med anvendelsen menes her forskellige slags afstemplinger, post takster og også forsendelses ruter om nødvendigt. Tilstedeværelsen af sjældne stempler, usædvanlige frankeringer og postale forsendelsesmåder skal vurderes ved bedømmelsen.

Et eksponat, der i princippet ikke følger de specielle reglementer i andre filatelistiske klasser, skal blive vurderet og dømt som et traditionel filateli eksponat. Hvis en samling flyttes til en anden klasse, skal udstilleren informeres om begrundelsen.

Et overflyttet eksponat fra en anden F.I.P. klasse, som ikke følger reglementerne i denne klasse, kan blive bedømt traditionelt, men vil normalt modtage færre point for behandling, hvis den ikke er traditionelt opbygget.

Artikel 3: Grundregler for opbygning af eksponater

Titelsiden skal indeholde en introduktion, som forklarer målsætningen med eksponatet fulgt af en logisk plan, der leder som en rød tråd gennem samlingen. (Se GREV 3.3)

3.1 Materiale af betydning for en samling traditionel filateli vil bl.a. omfatte (Se GREV art 3.2):

1. Godkente og afviste essays, matrice prøvetryk, kliche prøvetryk, farveprøver, plade fejl og andre fejl i frimærkeproduktionen.

2. Frimærker, det være sig ustemplede eller stemplede, enkelte eller større enheder og frimærker brugt på breve, postale blanketter, blandingsfrankeringer med andre lande osv..
3. Forskellig brug af frimærker inklusiv forskellige stempler, takster, ruter, omend en samling udelukkende indeholdende denne slags materiale vil være mere passende under post historie.
4. Lokalmærker, privat postservice, pakke fragt, transportselskabs mærker og shipping selskabsmærker osv.
5. Forskelligheder af enhver slags, såsom af vandmærker, gummiering, takning, papir, tryk og farver, såvel som specialiteter indenfor et enkelt land .
6. Plade rekonstruktioner og studier af trykpladerne.
7. Perfin, postalt godkendte overtryk og værditiltryk, alle slags postale labels som recommanderingslabels, pakke mærker osv., hvis de underbygger historien, der fortælles.
8. Helsager, hvis de er trykt med den samme kliche som frimærkerne samt helsagsudklip, hvis de er brugt som frimærker.
9. Postalt brugte fiskale mærker eller ubrugte postale/fiskale mærker gyldige for postal anvendelse.
10. Postale forfalskninger. Andre forfalskninger og nytryk dog kun for sammenligning med ægte frimærker i et traditionelt eksponat, der eksempelvis viser en bestemt udgave, se 3.2.4 nedenfor.

3.2 Eksponater vil også blive betragtet som traditionel filатели, hvis de er opbyggede som følger:

1. Samlinger der viser frimærkernes udvikling.
2. Specialstudier af papir brugt i frimærkeproduktionen, gummiering, takning, farvevariationer, fejl eller grafisk design, perfin.
3. Samlinger der relaterer sig til postforsendelse som brevkultur, brevlukning, avis labels osv.
4. Samlinger af forfalskninger og faksimiler, nytryk, recommanderingslabels osv.
5. Studiesamlinger som pladerekonstruktioner og udvikling af trykfejl.

6. Sammenlignende samlinger eks. vis udgaver fra flere lande inklusive ”omnibus” udgaver eller samlinger der dækker førsteudgaver fra et bestemt område.
7. Andre samlingen med et specielt aspekt som begivenheder, frimærkets dag, julepost, udstillinger eller andre filatelistiske begivenheder.

Artikel 4: Bedømmelseskriterier

- 4.1 Eksponater af traditionel filateli skal bedømmes i overensstemmelse med art. 39 i GREX (Se GREV art. 5.1).
- 4.2 For at opnå en vel afbalanceret bedømmelse af eksponater i traditionel filateli er følgende relative point skala opstillet til vejledning for juryen (Se GREV art. 5.2):

Behandling (20) and filatelistisk betydning (10) af eksponatet	30
Filatelistisk og relateret viden, personlig studie og forskning	35
Kvalitet (10) og sjældenhed (20)	30
Præsentation	5
I alt	100

Artikel 5: Afsluttende bemærkninger

- 5.1 I tilfælde af uoverensstemmelser i teksten som følge af oversættelse er den engelske tekst gældende.
- 5.2 Dette specialreglement for bedømmelse af eksponater i traditionel filateli på F.I.P. udstillinger er vedtaget i Bucharest, den 28. juni 2008

GUIDELINES – TRADITIONEL FILATELI

RETNINGSLINIER FOR BEDØMMELSE AF EKSPONATER I TRADITIONEL FILATELI

Artikel 1: Konkurrence-udstillinger

Disse retningslinier er udarbejdet for at hjælpe dommerne ved bedømmelsen og udstillerne ved forberedelsen af eksponater inden for traditionel filateli.

I tilfælde af uoverensstemmelse i anvendelsen af disse retningslinier i forhold til GREV og SREV, skal GREV have forrang for SREV and SREV have forrang for disse retningslinier.

Artikel 2: Principper for eksponaternes sammensætning

- 2.1 I traditionel filateli fortæller udstilleren en historie eller historier med sit eksponat. Normalt er det en historie om selve frimærkerne eller udgaverne. Den kan begynde med årsagen til hvorfor frimærket er udgivet fulgt op af mulige essays og/eller prøvetryk. Den kan beskrive udviklingen af frimærket, forskellige tryk, farver, takninger, papirtyper, fejl osv.. Brugen af frimærket, takster, ruter, postale forsendelsesmåder, stempler og andre objekter som beskrevet i SREV 3.2 er en væsentlig del af historien.

Planen forklarer de forskellige kapitler af den filatelistiske historie, der fortælles. Titlen, behandlingen og planen må være indbyrdes sammenhængende og naturligvis også med selve eksponatet.

- 2.2 En fortegnelse over grundlæggende grupperinger af "materiale passende for traditionel filateli" (Se SREV art. 3.1) vil altid være mangelfuld, hvis den skulle anvendes på en eller anden traditionel specialitet. Traditionel fremgangsmåde at samle på frimærker fra ét bestemt land gør det absolut nødvendigt at medtage visse objekter, mens medtagelse af samme type objekter i et andet eksponat fra et andet land ville være helt forkert. Mange små underordnede specialiteter er unikke for forskellige lande, og mange af dem kan være absolut nødvendige for at opnå de højeste udmærkelser. Det materiale, der er nødvendigt, samt måden at udstille det på, varierer fra land til land.
- 2.3 "Materiale passende for traditionel filateli" skal faktisk omfatte praktisk taget alle objekter, der på en eller anden måde er forbundet med forsendelse af materiale gennem eller ved siden af postvæsenet. Dette inkluderer jernbane, lokal og privat postforsendelse. Brevkultur som reliefdekorerede damekuverter, Valentine breve, illustrativt dekorerede breve, patriotiske breve osv. kan inkluderes, hvis det understøtter historien. Førfilatelistiske og frimærkeløse objekter og postale påtegninger må have en direkte relation til det viste materiale og må normalt ikke overstige 15% af det udstillede.
- 2.4 Hvis et objekts berettigelse eller ægthed er tvivlsom, men dets betydning vurderes som væsentlig nok til at kunne medtages i eksponatet, kan det tages med, men dets berettigelse skal være underbygget af en attest fra anerkendt person eller ved andre forklarende bemærkninger.
- 2.5 Traditionelle eksponater skal indeholde materiale, som hører sammen, og som kan beskrives som en helhed. Udstillingsemnet skal beskrives klart og præcist i udstillingskatalogets oversigt og i indledningsplanchen. Den faktiske opsætning af eksponatet afhænger af ens personlige smag, og valget af en af de mange godkendte måder at vise materialet på overlades til udstilleren. Opfindsomhed er altid tilskyndet.
- 2.6 Indledningsplanchen beskriver historien (Se paragraf 2.1 ovenfor) og viser udstillerens kendskab til det materiale han har valgt. Denne er krævet i henhold til paragraf 3.3 i GREV. Dens formål er at hjælpe folk til let at forstå behandlingen og målet med det udstillede og til at få forståelse for væsentligheden af de udstillede nøgle objekter. Indledningsplanchen skal indeholde en plan så vel som en litteratur reference liste. Alle eksponater bør gøre fuld brug af indledningsplanchen.

Artikel 3: Kriterier for bedømmelse af eksponater

- 3.1 Udvalgelse af materiale til et traditionel filateli eksponat fører til et kompromis mellem de mange plancher, som udstilleren ønsker at vise, og det antal plancher, der er plads til i de rammer, han har fået tildelt af udstillingsledelsen. Udvalget er en vigtig faktor ikke kun ved bedømmelse af behandlingen men også af viden. Udstilleren bør udelade materiale, som er mindre betydningsfuldt. I almindelighed kan de mest brugte værdier i en udgave vises symbolsk, mens det bedre materiale fra den samme udgave kan vises indgående. Dommerne vil værdsætte, at udstilleren på denne måde viser sit kendskab til materialet.
- 3.2 Hvis et frimærke regnes for almindeligt som ubrugt eller brugt, men forholdsvis sjældent på brev eller i særlige kombinationer, vil fremvisning af kun et brev eller en kombination på brev vise en anbefalelsesværdig forståelse af den pågældende udgave. På den anden side vil en planche med ubrugte eksemplarer uden adskillelse af tryk eller andre karakteristika eller flere plancher med breve, der alle viser samme takst og brug, nedvurdere eksponatet, uafhængigt af mærkernes eller brevenes værdi. Tekstningen af et eksponat behøver ikke at vise klart synlige fakta, men al filatelistisk baggrundsinformation viser udstillerens filatelistiske viden. I visse tilfælde vil endog historiske og sociale information være til hjælp for fuldt at forstå betydningen af de udstillede frimærker eller udgaver.
- 3.3 Eksponatets behandling giver udtryk for, i hvor høj grad udstilleren er i stand til at skabe et velafbalanceret eksponat, der er karakteristisk for det område, han har valgt. En logisk fremgangsmåde som er let at følge og en klar præcis beskrivelse vil hjælpe dommeren til at værdsætte eksponatet. Ved bedømmelse af behandlingen vil dommerne kontrollere om beskrivelsen i indledningsplanchen og planen svarer til det viste. Følgende vil ligeledes blive vurderet:
- a. Vanskeligheden ved at skaffe relevant og interessant materiale til eksponatet. Dette skal ikke bedømmes ud fra sjældenhed eller værdi, men ud fra tid og engagement.
 - b. Den filatelistiske viden og erfaring, der er nødvendig for at samle og præsentere det udstillede. Selv om stempler og frankering er en væsentlig del af et traditionelt eksponat, må disse være en vel afbalanceret andel af hele eksponatet (f.eks. ikke 1 ramme ren traditionel filateli og 7 rammer marcophili/stempelsamling)
- 3.4 Ved bedømmelse af betydningen for et eksponat vil følgende blive vurderet:
- a. Hvor meget nøglemateriale er der vist af det valgte emne.
 - b. Vigtigheden af emnet indenfor det pågældende lands eller områdes filateli.
 - c. Vigtigheden af emnet på verdensplan

Introduktionen af 3 tidsperioder har løst nogle af problemerne i relation til betydning. F.eks. vil et godt moderne eksponat med fremragende materiale, viden

og behandling ofte have større betydning end et svagt klassisk eksponat. Også kompletheden af alle vigtige aspekter indenfor det valgte område forøger betydningen af eksponatet. Udelades nogle vigtige aspekter, selvom det er nævnt i indledningsplanchen, sænkes betydningen af eksponatet.

- 3.5 Forskning og nye opdagelser bør gives fuld anerkendelse i overensstemmelse med deres betydning. Væsentlige opdagelser fortjener større dækning og anerkendelse og bør behandles af udstilleren, mens mindre opdagelser ikke bør overdrives i forhold til hoved emnet. Man bør huske på, at mange klassiske og nyere udgaver er blevet udforsket meget indgående over lange perioder, og at resultaterne af disse studier er blevet offentliggjort. For at vurdere kundskaberne skal juryen tage i betragtning, hvor godt udstilleren har gjort brug af disse kilder. Det er urealistisk at forlange, at en samler skal komme med nye opdagelser inden for et indgående studeret og undersøgt område. Af denne grund skal sådanne eksponater ikke straffes på grund af manglende personlig forskning, men udstilleren vil få ekstra anerkendelse, hvis han til trods for den forskning, der tidligere har fundet sted - har været i stand til at fremkomme med nye opdagelser.

Kun den viden der dokumenteres i eksponatet kan bedømmes. Ikke kun baggrundsviden om frimærkerne men også viden om takster, ruter, stempler osv. er den bedste måde at demonstrere udstillerens almene kundskaber.

Når det er passende, skal der gives referencer til udstillerens egne eller andres tidligere udgiven information. Når en udstiller har udbygget en sådan information skal der gøres opmærksom på dette i indledningsplanchen eller på den udstillingsplanche forskningen relaterer sig til.

- 3.6 Materialets kvalitet er af væsentlig betydning i et godt traditionelt eksponat. Udstillerne opfordres til at vise unika eller meget sjældent materiale, som ikke findes i god tilstand, men de advares mod at medtage andet dårligt materiale som vil forringe indtrykket af det generelle indtryk af kvaliteten af eksponatet. Kvaliteten af almindeligt materiale bør være fejlfrit.

Sjældenhedsgraden af en hel udgave eller én værdi af en udgave tæller normalt højere end sjældenheden af en lille variant. Sjældenheden og betydningen af variationer er ikke den samme for forskellige lande og områder. Dette skal tages i betragtning når eksponatet bedømmes.